Sterren in de zorg

De zorg krijgt veel aandacht in het nieuws, al ligt de focus vaak op de uitdagingen zoals personeelstekorten en werkdruk. Maar als je kijkt naar de dagelijkse praktijk, dan zie je met hoeveel passie en plezier de 'sterren in de zorg' werken. Bijvoorbeeld bij De Zorggroep, de grootste zorgaanbieder in Noord- en Midden-Limburg.

TEKST: [illegible] | BEELD: [illegible]

Meer dan 5000 medewerkers en 2200 vrijwilligers. Uit het cijfer blijkt dat er ook mensen zijn die het werk soms zelfs vinden. Dat klopt niet. Maar als iedereen gewoon zijn de sterren in de zorg overheidsgemeente, lieveden – over hun werk en over elkaar.

Op 12 mei – tijdens de Dag van de Zorg – worden al de sterren in de zorgen de spotlight gezet. Want mensen die zich elke dag inzetten voor een andere medebeter zonder hulpje een podium.

Neem Wilemke Baker-Verwoerd (58), die als medewerker ondersteuning in Home Beter in Horst. Ik boen hier helemaal in mijn element. Ik ben dankbaar en blijft, als ik een uur op het gezicht van een bewoner van toveren en instegen ogen de mooiste van mijn werkzoomensen je. Mensen met dementie kunnen zich niet altijd goed uitdrukken, maar als je aan het begin van een dienst zoetje jeggen als 'O wat fijn je aanter weer' dan zegt dat mij genoeg. Ik waardeer het ook enorm als familieleden van bewoners tun tevreden reactionen 'Wat mijn werkwijze mij maakt is het prettige contact met de rest van het team en zeker ook met de vrijwilligers. We weten en vullen elkaar goed aan en vormen daarmee een sterk team.'

Wilemke begon vier jaar geleden als medewerker, maar sinds nu een tijdje geleden, meer verantwoordelijkheid en volgde ook de opleiding tot medewerker plus. 'Dat betekent dat ik nu ook medicatie mag uitdelen en wondjes mag verzorgen. Dat zorgt voor meer variatie in mijn werk. Vroeger ben ik daar dre meer maar ik was daar nog meer in mezelf. Bed mogelijk dat ik daarom in de toekomst nog een opleiding volg.'

Vol ambitie

Een medewerker die net iets van hen opgaan is in zicht begrijpt ik nogen er nog steeds voldoende zit. Ik ha da Sivaggi. Zij begon haar loopbaan in de zorg in een academisch ziekenhuis in haar geboorteland Portugal, maar verhuisde in 2009 voor de liefde naar Venlo. Een paar jaar later ging ze aan de slag bij De Zorggroep, bij De Nieuwe Boerenhof in Venlo. Net als Wilemke voelde ook deze jonge Portugese zich bij De Nieuwe Boerenhof van steeds meer ouderen met dementie uiteindelijk naar de nooit meer dementie.

Om in te spelen op de veranderingen begon Ana twee jaar geleden aan de opleiding tot gezondheidszorgwetenschappelijk onderzoeker. Ook was ze behoorlijk zelfkritisch, ook omdat ik geen achtergrond van de zorg. Achteraf bekeken is dat juist een voordeel. Ik weet nu dat ik mijn werk beter begrijp om bewoners met dementie goed te kunnen begeleiden en begrijp hun gedragingen beter. Zonder de deuren van mijn leidinggevenden en mijn directie collegiaal maar ik dankzij deze opleiding nooit kunnen volbrengen. Het is dus eigenlijk een team prestatie dat ik nu deze rol in de zorg heb.'

Ana mag dan niet meer aan het bed sch schreeuwen komen, maar nog steeds komt haar collega Sandra Nogueira zijn. Zij verhuisde twee jaar geleden van Suriname naar Venlo om bij Stichting Venlo-Zuid aan de slag te gaan als verzorgende IG. 'Ik heb twee jongen dochters en ik denk dat die in Nederland meer kans hebben op een goede opleiding dan een mooie baan dan in Suriname. Ik heb de jar twee mijn man en mijn kinderen in Suriname dat was het moeilijkste jaar van mijn leven. Nu we met zij zijn in Bancs woner, voel ik me helemaal thuis hier. Mijn collegas dragen ook mi bezorgde mate bij, aan dat thuisgevoel. Ze helpen zelfs genoegen met de inrichting van mijn 'nus.'

Sinds een jaar is Sandra naast verzorgende ook welzijnsgeneralist. 'Ik ik ik hel bezorg in om meer te bezoeken uitdager. Maar het dat is mijn toekomst nog wel een opleiding volg.'

Een medewerker van De Zorggroep die net iets meer de se nodig vindt om nieuwe wegen in te gaan is Marcel Derksen (58). Marcel was dolfijnenzoen en reisleverancier zo op een bepaald moment dat hij dat tot aan zijn pensioen wilde blijven. 'Toen kwam dat op een verjaardagsfeestje aan mijn opgerde een schoonzus dat de zorg wel dolt ook iets voor mij was. Lang verhaal kort: vooraldat ik er wegin had volgde ik de opleiding verzorgende IG en kon ik aan de slag bij de toenmalige Wiekes in Panningen.'

Als een vis in het water

Als een vis in het water voelde Marcel zich op die werkplek. Maar in 2018 voeg het noodlotte Marcel, werd getroffen door een hersenvlindertje dat bijna een jaar thuis. 'Terug in mijn oude rol was lastig omdat ik net meer goed begreep de situatie van buren dag- en nachtdienten. Deed de sommen De Zorggroep heeft mij dan begeleid naar een nieuwe functie: coach dagbesteding bij Het Ter Borch in Blerick. Mensen die nog thuis wonen maar die eenzaam zijn of dreigen te worden geven wij een fijne dagindeling. Samen koken, wandelen, spelletjes doen, wat je maar wilt. Dat doe ik sinds vijf jaar twee dagen per week en dat bevalt. Uitdrukend. Ik geniet als de gasten genieten en aan het einde van de dag thuis een zich op hun gezicht naar huis gaan.

'Maar ik zeker ook vr genieten de samenwerking met onze vrijwilligers. We kunnen echt niet zonder hen. Ook zij zijn sterren in de zorg.'

Herk Peters uit Tegelen is een van de vrijwilligers van De Zorggroep. Een paar keer per week gaat Herk er met een duofiets, soms met bewoners van St. Jula in als De Nieuwe Munt. Deze dinsdagmiddag is Spaar van Wijck (88) de gelukkige. Spaar is vrouw bejaard en woont sinds een paar jaar in een zorgappartement. 'In mijn eertjeneetwaas is mijn samen op de fiets, met Herk. Ook is nog eens, gezellig. Jammer alleen dat we door de dreiging van de accu niet verder kunnen dan de omgeving van Tegelen.'

Ook Herk vindt het jammer dat de accu van de duofiets er niet twee uur de tru aan geeft. 'Eigenlijk zouden we er een dag accus bij moeten hebben. Jaaat we verder wegkunnen en met meer bewoners kunnen gaan fietsen. Extra fietsjes wegen zouden trouwens ook welkom zijn. Het is jammer dat de duofietsen nu goed voor 40 dagen. Ik ben er genieg samen zijn de maar wil graag een rondje willen fietsen. Dus als er mensen zijn die het leuk vinden om fietsvrijwilliger te worden, meld je dan vooral aan!' ■

De zoner Spaar van Wijck, Sandra Nogueira en fietsvrijwilliger Herk Peters

> “Als er mensen zijn die het leuk vinden om fietsvrijwilliger te worden, meld je dan vooral aan”

Wil je ook van betekenis zijn?
Zie: www.deZorggroep.nl/vrijwilligers
www.werkenbijdezorggroep.nl